

לנדאו דוב

בן דויד ומינדל. נולד ביום 24.8.1924 בעיירה שטורליאווהלי אשר בהונגריה. היה בעל השכלה תיכונית, ציוני מנעוריו ושימש זמן רב כמדריך במוסד-ילדים של תנועת "בני-עקיבא". לאחר שנמלט מאימי המלחמה והשמד העפיל לארץ באניה "הגנה" ב-1946, ובבואו הצטרף לקבוצת "הפועל המזרחי" "אחדות" ולאחר זמן השתקע בירושלים. עבד כמסגר, הצטרף מיד ל"הגנה" ועבר בה את כל האימונים הצבאיים.

עם פרוץ מלחמת-השתרור התגייס בין הראשונים והיה בין מגיניה של שכונת ימין-משה, משם נשלח לעטרות הנצורה והמנותקת ומשנאלצו לפנותה עבר לנה-יעקב. משתור ירושלימה השתתף בחזיתותיה בהר-ציון, מוצררה ועוד. נפצע קשה בדיר-אבו-טור, ירושלים, וכעבור יומים, בד' בסיון תש"ח (11.6.1948), מת מפצעיו. ב-14.6.1948 נקבר בסנהדריה בירושלים. ב-8.11.1951 הועבר למנוחת-עולמים להר-הרצל בירושלים.